

את מקדשי תירא

Fear My Mikdash: A Chronological Conundrum

(א) וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת לה': (ג) שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר פרמך ואספת את תבואתה: (ד) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת לה' שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: (ה) את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: (ו) והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: (ז) ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכלה: (ח) וספרת לך שבע שבתות שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: (ט) והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: (י) וקדשתם את שנת החמישים שנה וקראתם דרוור בארץ לכל ישוביה ויבל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזו ואיש אל משפחתו תשובו: (יא) ויבל הוא שנת החמישים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזידיה: (יב) כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: (יג) בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזו: (יד) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל חותנו איש את אחיו: (טו) במספר שנים אחד היובל תקנה מאת עמיתך במספר שנותיבואות ימכר לך: (טז) לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות הוא מכר לך: (יז) ולא תזנו איש את עמיתו וראת מאליהיך כי אני ה' אלהיכם: (יח) ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: (יט) ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: (כ) וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: (כא) ועייתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשית את התבואה לשלש השנים: (כב) וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עדו השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן: (כג) והארץ לא תמכר לעמית כירי הארץ כירגלים ותושבים אתם עמדי: (כד) ובכל ארץ אחוזתכם גאלה תתנו לארץ: (כה) כירימוך אחיך ומכר מאחוזו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: (כו) ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו: (כז) וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושם לאחוזתו: (כח) ואם לא מצאה ידו די השיב לו יהיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל ושם לאחוזתו: (כט) ואיש כירימוך בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עדתם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: (ל) ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם הבית אשר בעיר אשר לא לו חמה לעמיתת לקנה אתו לחדתו לא יצא ביבל: (לא) ובתי החיצים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא: (לב) וערי הלוים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללוים: (לג) ואשר יגאל מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלוים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל: (לד) ושדה מגרש עריהם לא ימכר כירי אחוזת עולם הוא להם: (לה) וכירימוך אחיך ומטה ידו עמך והחוקת בו גר ותושבו וחי עמך: (לו) אל תקח מאתו נשך ותרביית וראת מאליהיך וחי אחיך עמך: (לז) את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לאחת: (לח) אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ פנען להיות לכם לאלהים: (לט) וכירימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: (מ) כשכיר תושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: (מא) ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושם אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו ישוב: (מב) כירעבתי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: (מג) לא תרדה בו בפרך וראת מאליהיך: (מד) ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביביתם מהם תקנו עבד ואמה: (מה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הזלדו בארצכם והיו לכם לאחזה: (מו) והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: (מז) וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: (מח) אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: (מט) או ידדו או כדדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: (נ) וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: (נא) אם עוד רבות בשנים לפיהן ישוב גאלתו ממכר מקנתו: (נב) ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשבלו כפי שניו ישוב את גאלתו: (נג) כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לענין: (נד) ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: (נה) כירי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני ה' אלהיכם: (א) לא תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחוות עליה כי אני ה' אלהיכם: (ב) את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני ה'

Questions:

- 1) Why is this entire section prefaced with בהר סיני? If it was given before the construction of the משכן, why not present it in order?
- 2) And...when was it originally stated? At what point in the סיני-משכן narrative would we place it?
- 3) What would the propriety of its location have been there?

